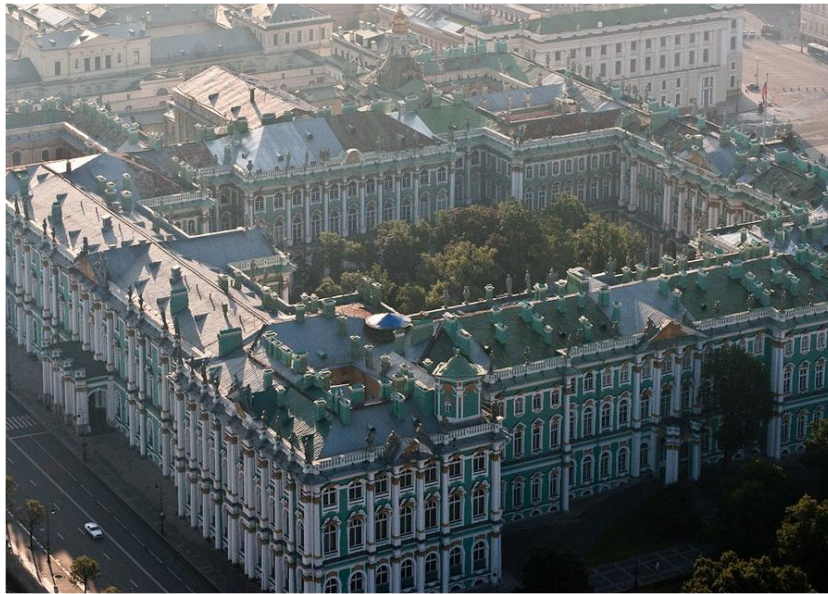

Презентація на тему
«Визначні музеї світу»

«Ермітаж»

Державний
Ермітаж у
Санкт-
Петербурзі (від
фр. ermitage —
місце
всамітнення) —
один із
найбільших у
світі художніх і
культурно-
історичних
музеїв.

Виник в 1764 як приватне зібрання Катерини II. Пройшов довгий шлях від зібрання імператорської родини до музею, частково відкритого для відвідин у 1852 р. Містить колекції пам'ятників культур Стародавнього та Далекого Сходу, Давнього Єгипту, Античності та Середньовіччя, мистецтва Західної і Східної Європи, археологічних та мистецьких пам'яток Азії, слов'янської культури VIII – XIX століть.

На підставі указу Катерини II від 1795 р. з Варшави було вивезено бібліотеку Залуських, що налічувала майже 300 тис. томів, 10 тис. рукописів і величезне зібрання гравюр. (1930 року заради поліпшення відносин з Польщею більшовицький уряд повернув значну частину бібліотеки Залуських у Варшаву.) Саме вона й художні зібрання Королівського замку, двірських ансамблів «Лазенки» і «Вілянов», замку Вавель, садиб в Пулавах і Сеняві, Несвіжі, Підгірцях і Мітаві стали основою Імператорської публічної бібліотеки, Ермітажу і Арсеналу.

Імперські захоплення мистецьких і інших скарбів — не новина в тогочасній Європі. Як військові трофеї були вивезені Наполеоном Бонапартом в Лувр числені художні артефакти з Арабського Єгипту та античні знахідки з островів Середземного моря, числені мистецькі зібрання з пограбованих палаців Німеччини, Італії. Захоплення та концентрація мистецьких скарбів в окремих центрах мала як негативні, так і позитивні наслідки. Бо сприяла збереженню низки унікальних пам'яток мистецтва, ворожо сприйнятих і не потрібних на той час Арабському Єгипту (де роками грабували археологічні пам'ятки і торгували знахідками), ворожо сприйнятих і не потрібних пам'яток античності в Османській імперії, де існувала мусульманська заборона на реалістичні зображення. У мешканців Туреччини десятиліттями існувала практика випалення вапна із мармурових архітектурних уламків і залишків давньогрецьких скульптур. Кількість попсованого та знищеного перебільшує кількість збереженого через грабежі і вивезення. Свій внесок в переміщення мистецьких скарбів внесли і постійні війни, котрі точилися на європейському континенті, батьківщині двох світових воєн. Моральні претензії через десятиліття вщухають, збережені пам'ятки історії і мистецтва стають надбанням освіченого і дбайливого людства.

Характер колекції відбиває особисті смаки російських імператорів або колекціонерів, збірки яких цілком увійшли до складу Ермітажа. 1778 року російський посол у Лондоні придбав для Імператорського Ермітажу у спадкоємців Р. Уолпола колекцію, що складалася з **198 картин** досить високого гатунку. Родині Волполів залишили родинну колекцію портретів **Портрет :Хосе де Рібера, «Муза історії Кліо».**

Понад 2.400.000 туристів
відвідують Ермітаж
щорічно

